సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 24-11-02, పాలకొల్లు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సన్యాసం అనేది మనస్సుకు సంబంధించిన విషయం. మీరు పని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి పారిపోవద్దు. ఎవరిపని వారు శ్రద్ధగా చేసుకోవాలి. మీ పని మీరు శ్రద్దగా చేసుకొంటూ పని ద్వారా మీరు పొందవలసింది పొందవచ్చు. పని విడిచిపెట్టేస్తే జ్ఞానం వస్తుందని ఎవరూ అనుకోవద్దు. పనికి జ్ఞానానికి విరోధం లేదు. కర్మఫలం ఆశించనంతమాత్రాన అదిరాదు అని అనుకోవద్దు. ఆశించిన, ఆశించకపోయిన ఆ దేహప్రారబ్దమును బట్టి వచ్చేది ఏదో ఆఫలితం వస్తుంది. కర్మఫలం ఆశించకుండా ఉంటే చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. భౌతికంవేరు, ఆధ్యాత్మికం వేరు అనుకోవద్దు. భౌతికంగా మీకు వచ్చేమంచి ఆలోచనలు, మీరు చేసే మంచిపనులు, మీరు మాట్లాడే మంచిమాటలు ఇవి అన్నీ కూడా ఆధ్యాత్మికఅభివృద్ధికి సహకరిస్తాయి. ఈ ప్రపంచం అంతా ఒక ట్రైనింగ్ గ్రౌండ్. మన మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవటానికే ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. మనకు తెలిసినవిషయాలను ఆధారంగా చేసుకొని తెలియనివిషయాలు తెలుసుకోవాలి. మనశరీరం పుడుతుంది, పెరుగుతుంది, చనిపోతుంది. సత్యం అనేది మన శరీరం లాంటిది కాదు సాంఘిక పరిస్థితుల వంటిదికాదు, అది పంచభూతాలమీద , జీవికోటిమీద ఆధారపడినదికాదు. అది స్వతంత్రమైనది, నిర్మలమైనది, పవిత్రమైనది, జ్ఞానమైనది. మన శరీరం ఎలా పుడుతుందో అలా పుట్టేది కాదు. ఇది ముందు మనకు అర్థమవ్వాలి. దేహము యొక్క ప్రారబ్దాన్ని అనుసరించి ఏదైతే ఈ జీవకోటిని నడిపిస్తోందో, దేనివలన సూర్యుడు ప్రకాశిస్తున్నాడో, పంచభూతాలు వాటిపని అవి చేస్తున్నాయో దానినే సత్యంఅంటారు, దానినే బ్రహ్మం అని పిలుస్తారు. అది అంతటా ఉంది, మన హృదయంలోను ఉంది. దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి. మన మనస్సు, మాట, చేత ఒకటిగా ఉండాలి. ఈ మూడు ఒకటిగా ఉంటే మనం చేసే సాధనలు రాణిస్తాయి. ఈ మూడూ ఒకటిగా లేకపోతే మీరు ఎన్నిసాధనలు చేసినా మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మనం ఆలోచించేది మాట్లాడగలగాలి, మనం మాట్లాడినది చేయగలగాలి. అప్పుడు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము. ఏది ఉదయించిన తరువాత దేహభావన వస్తోందో, ఏది వచ్చిన తరువాత దేవుడు వస్తున్నాడో, ఏది వచ్చిన తరువాత పుణ్యపాపకర్మలు వస్తున్నాయో దానిని తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం మనందరము మానివేసాము, ఇదే మనం చేస్తున్న పొరపాటు. మనోమూలంలో ఉన్న వస్తువుమీద మీకు దృష్టి లేదు, మనస్సు కల్పించిన విషయాలకు ఆకర్షింపబడుతున్నారు. నీకు ఉండవలసింది యోగదృష్టికాని భోగదృష్టికాదు.

మీరు కాని విషయాల మీద మనస్సును పెట్టవద్దు. సత్యంకానిదానిమీద మనస్సును పెట్టి సత్యాన్ని తెలుసుకోవాలి అనుకుంటున్నారు, అది ఎలా సాధ్యమవుతుంది. మనోమూలంలో ఉన్న సద్వస్తువు మీద నీమనస్సును పెట్టటంలేదు, ఏదైతే ఉందో అక్కడ నీమనస్సును పెట్టు, అదే సాధన. ఏదైతే నీవు కాదో అక్కడ నీ మనస్సును పెట్టటం అది సాధన కాదు, దాని వలన నీకువచ్చేది యోగం

20-10-2002

కాదు, రోగం వస్తుంది. మీరు ఎక్కడికి పారిపోవద్దు. మీరు ఇంటిదగ్గర మీపనిని చేసుకోండి. అంటే భగవంతుడు మీకు నియమించిన పనిని శ్రద్దగా చేసుకోండి. భగవంతుడు దృష్టిలో ఇది చిన్నపని, ఇది పెద్దపని అని లేదు, మీకు ఏపని అయితే అప్పగించాడో ఆపనిని ప్రేమగా, ఇష్టంగా, ఉద్రేకం లేకుండా చేయండి. అలా నిర్మలంగా పనిచేస్తూ ఉంటే భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతారు. ఆయన దయకు ఎప్పుడైతే పాత్రులయ్యారో పరమాత్మ మీకు తెలియబడతాడు. ఎవరుఏదిచెప్పినా మీరు స్వంతంగా ఆలోచించుకోండి, బుడబుక్కలమాటలు వేసుకొని తిరగవద్దు. మనం కాళ్లతో నడుస్తాము. చేతులతో పనిచేస్తాము. అలాగే మనకు భగవంతుడు ఆలోచించుకోవటానికి మెదడు ఇచ్చాడు. కాని మనం మెదడును ఉపయోగించుకోవటంలేదు దానికి కారణం సోమరితనం. మనకు కాలం విలువ తెలియటంలేదు, ఎవరితో ఎలా మాట్లాడాలో తెలియటం లేదు, సమాజంతో ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలియటంలేదు, సమాజంతో అనుబంధం ఎంతవరకు ఉండాలో తెలియటంలేదు, కనీసం తెలుసుకోవాలనే ప్రయత్నం లేదు, ఇది దురదృష్టం. జిజ్ఞాస లేకుండా జ్ఞానం రాదు. తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష లేకపోతే వ్యవహారిక విషయాలే తెలియబడవు, ఇంకలోపలఉన్న సత్యం ఎలా తెలుస్తుంది. లోపలఉన్న వస్తువు అభౌతికమైనది, అలౌకికమైనది. అది నీ మాటకు, మనస్సుకు అందదు. దానికి నామం లేదు, రూపంలేదు. కాని నామాన్ని, రూపాన్ని ఉపయోగించుకొని నీ మనస్సును జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని, భగవంతుడు నీకు ఇచ్చిన అవకాశములను జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొని, సద్గ్రంథపఠనం చేస్తూ, సత్పురుషుల సహవాసం చేస్తూ నీహృదయంలోఉన్న సత్యవస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఏసి గదిలో ఉన్నప్పుడు మీ శరీరం ఎలా ఉంటుందో, మీకు శరణాగతిమార్గం అర్థమయితే మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా నీ మనస్సు అంత కూల్‌గా, క్వైట్‌గా ఉంటుంది. ఆత్మవిశ్వాసం ఎప్పుడూ చెడగొట్టుకోవద్దు. మిమ్మల్ని చూసి ఎవరైనా అసూయ పడుతున్నారు అనుకోండి, వారు మీ ఆత్మవిశ్వాసం చెడగొట్టటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. అప్పుడు ఆత్మవిశ్వాసం చెడిపోతూ ఉంటే వాళ్ల చేతిలో మీరు ఓడిపోతారు. ఆత్మవిశ్వాసం లేకుండా ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మీ మీద మీకే నమ్మకం కలగనప్పుడు లోపలఉన్న బ్రహ్మంమీద నమ్మకం ఎలా కలుగుతుంది. ముందు నీకు జీవుడు తెలుస్తున్నాడు, తెలియని విషయాలు వదిలెయ్యి, ఆ జీవుడి యొక్క మూలాన్ని తెలుసుకో, జీవలక్షణాలను తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, ఏ బలహీనతలయితే నీ మనస్సును బాహ్యముఖానికి తీసుకొని వస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, మీ మార్గంలో మీరు ప్రయాణం చేయండి. ఆహారంవిషయంలో, మాటలవిషయంలో, వ్యవహారంవిషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి. అది కూడా సాధనలో ఒక భాగం. ఈ దేహంతో ఏవో పనులు చేస్తాము. వచ్చిన ఫలితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తాము. ఇలా ఎంజాయ్ చేసినప్పుడు వాసనపడుతుంది. ఆ వాసనలోనుండి తలంపు వస్తుంది. ఆ తలంపునుబట్టి మరల పనిచేస్తాము. ఇది ఒక చక్రం, ఈకర్మచక్రాన్ని బట్టి దేహాలు వస్తూఉంటాయి, పోతూఉంటాయి. కాని సత్యం అనేది మనం అనుకునే విషయాలన్నింటికి అతీతమైనది. ఎర్రబట్టలు కట్టుకొన్నంత మాత్రం చేత సన్యాసం కాదు, సన్యాసం అనేది మనస్సుకు సంబంధించినది. కర్మఫలత్యాగి సన్యాసి అని భగవంతుడు చెప్పాడు.

రమణ భాస్కర

నీవు ఏప్రదేశంలో ఉన్నావు అనేది ముఖ్యం కాదు. ఫలాపేక్ష లేకుండా నువ్వుఎంతవరకు పనిచేయగలుగుతున్నావు, ఎంతవరకు మాట్లాడగలుగుతున్నావు అనేది చూసుకోవాలి. భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడి గురించి చెపుతూ అడిగిన వారికి అడిగినదే ఇస్తావు అడగనివారికి అన్నీ ఇచ్చి, మోక్షాన్ని ఇస్తావు అన్నారు. ఒక ఆస్ట్రేలియన్ భక్తుడు నాన్నగారితో ఇలా అన్నాడు నేను చాలామంది జీవితచరిత్రలు చూసాను. భౌతికపరంగా కాని, ఆధ్యాత్మికపరంగా కాని స్వార్థం ఉన్నవారి కంటే స్వార్థం లేనివారిలోనే ఎక్కువ పురోగతి వచ్చింది. స్వార్థం ఉన్నవాడు నేనుఅభివృద్ధిలోనికి వస్తున్నాను అనుకొంటాడు. కాని స్వార్థంలేనివాడు వీడికంటే అభివృద్ధిలోనికి వస్తాడు అన్నసంగతి స్వార్థంఉన్నవాడికి తెలియదు.

యుద్ధంలో ఇంకోగంటలో ఈ ప్రాణాలు ఉంటాయో, లేదో అనే టైములో కృష్ణుడు భగవద్గీత చెప్పాడు. కృష్ణుడు ఆ టైమునే ఎందుకు ఎన్నుకొన్నాడు అంటే మన జీవితంకూడా ఒక యుద్ధంలాంటిదే. నీ మనస్సులో మంచితలంపులు, చెడుతలంపులు ఉంటాయి. వాటి మధ్య యుద్ధం జరుగుతోంది. ఆ యుద్ధంలో నీవు నెగ్గాలి. జీవితాన్ని విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి పారిపోవద్దు. బ్రతకటం కష్టంకాని చనిపోవటం తేలికే. శరీరం పుట్టినది మొదలు స్మశానానికి వెళ్ళేవరకు ఎవరి జీవితం సమానంగా వెళ్ళదు. మనకు కష్టంవచ్చినా, సుఖంవచ్చినా వాటినుండి పాఠాలు నేర్చుకోవాలి. సంతోషం, దుఃఖం ఇవి అన్నీ ఫీలింగ్స్ మాత్రమే. గాఢనిద్రలో నీకు సంతోషం లేదు, దుఃఖం లేదు. ఈ ఫీలింగ్స్‌కు అతీతంగా సత్యం ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది. ఈ దుమ్మునంతా క్రియేట్‌చేసేది మూలతలంపే. దేహమునేనుఅనేతలంపు నుండే ఇతరతలంపులు వస్తున్నాయి. దేహమునేనుఅనేతలంపు ఎక్కడ నుండి ఉదయించి వస్తోందో అక్కడే ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. ఆయన నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు నీకు స్వేచ్ఛలేదు, సుఖంలేదు, ఆనందంలేదు. సన్యాసం అంటే ఇల్లు విడిచిఎక్కడికో పారిపోవటం కాదు. నీవు ఎక్కడికి వెళ్లినా పంచభూతాలు ఉంటాయి, నీ మనస్సు నీకూడా వస్తుంది, నీ ఇంద్రియాలు నీకూడా వస్తాయి, రాగద్వేషములు నీకూడా వస్తాయి. వాటిని ఫేస్‌చేసి, వాటిని ఓవర్‌కమ్ చెయ్యి. నీలో ఏదైనా బలహీనత ఉంది అనుకో దానిలోనుండి విడుదలపొందటానికి ప్రయత్నంచేయాలి గాని పారిపోవటానికి ప్రయత్నంచేయవద్దు. భయం కారణంగా నీవు ఏపని చేయవద్దు, ఏదీ మాట్లాడవద్దు. నీవు అనుకొన్నట్లు ఏదీ జరగదు, ఇలా జరుగుతుందేమో అని ఊహించుకోవటంలోనే భయం వస్తుంది. నీకువచ్చేతలంపులకు భయం ప్రేరణగా ఉండకూడదు. విచారణ ప్రేరణగా, శాంతి ప్రేరణగా ఉండాలి. మీకు ఏదైనా తలంపు వస్తే దానికి వైరాగ్యం పునాదిగా ఉండాలి. లోపల పునాదిలో ధ్యానబలం, ఆత్మబలం ఉండాలి. అప్పుడు అది నీ ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికే కాదు నీకు, నీకుటుంబానికి, సమాజానికి కూడా ఉపయోగపడుతుంది. మన మనస్సులో ఉన్న దుమ్మును పోగొట్టుకోవటానికే సాధన. మనకు పనికిరాని విషయాలు ఉంటే, చెడుఅలవాట్లు ఉంటే, ఇహానికి పరానికి పనికిరాని తలంపులు వస్తూ ఉంటే ఆ తలంపులను తీసి బయటపెట్టటమే సాధన. ఉన్నదేదో ఉంది, మీకు తెలిసినా తెలియకపోయినా అది ఉంది. మీకు తెలియనంతమాత్రంచేత నీ హృదయంలో అది లేదు అనికాదు. సత్పురుషులతో, యోగులతో, మహర్షులతో పవిత్రులతో సహవాసం ఎందుకంటే వారి సమక్షంలో కూర్చున్నప్పుడు వారికి

ఏ వస్తువు అయితే అనుభవంలో ఉందో ఆ వస్తువును మనం కూడా తెలుసుకోవాలి అనే బుద్ధి మనకు కలుగుతుంది. నీవు ఏ రంగంలో బాగుపడాలన్నా ముందు గర్వంరాకుండా చూసుకో. గర్వం వచ్చిందా నీ పతనం ప్రారంభమవుతుంది.

జీవితం ఒక సినిమా లాంటిది. సినిమాలో మనకు నచ్చిన దృశ్యాలు ఉంటాయి. నచ్చని దృశ్యాలు కూడా ఉంటాయి. కొంతభాగం మనకు నచ్చలేదు అని సినిమా మరల తీయటం కుదరదు. అలాగే తల్లికడుపులో నుండి శరీరం బయటకువచ్చిన తరువాత స్మశానంకు వెళ్ళే వరకు ఆ జీవుడి యాత్ర తీసిన సినిమా లాంటిది. దేహప్రారబ్ధమునుబట్టి ఆదేహంద్వారా ఏమి జరగాలో అది జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఆ పని పూర్తి అయిన తరువాత దేహం నశిస్తుంది. దేహాన్నిస్మశానంలో తగులబెట్టినప్పుడు దేహగతమైన చరిత్ర ముగుస్తుంది కాని జీవుడియొక్క చరిత్ర ముగియదు. ఆ జీవుడికి లోకజ్వరం తగ్గేవరకూ వేరుబుద్ధి నశించేవరకు, మనస్సులోఉన్న, చీకటి కోణాలు పోయేవరకు జీవుడు అలా ప్రయాణంచేస్తూనే ఉంటాడు. మనస్సు అనేది మున్సిపాలిటీ సమస్యకాదు, గవర్నమెంట్ సమస్య కాదు, అది నీ సొంతసమస్య. దానిని నీవే పరిష్కారం చేసుకోవాలి. నీ మనస్సును స్నేహితుడిగా చేసుకో. నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసుకో. ఎవరో ఇతరులువచ్చి సహకారంచేస్తారనిఎదురుచూడవద్దు. మనకాళ్ళమీద మనం నిలబడటం నేర్చుకోవాలి. మనకు బయటఉన్న శత్రువుల కంటే లోపలఉన్న శత్రువులే ఎక్కువ అపకారం చేస్తారు. నీవు పరిస్థితులను అర్థంచేసుకొని, పరిస్థితులతో రాజీపడి భగవంతుడు మనకు కేటాయించిన పనిని నిర్మలమైన బుద్ధితో, ఇష్టంగా, ప్రేమగా, శాంతిగా ఆ పనిచేస్తే నీ మనస్సునశిస్తుంది. ఇష్టం లేకుండా పనిచేస్తే వచ్చేజన్మలో ఆపనే భగవంతుడు మనకు అప్పగిస్తాడు, ఇష్టంతో చేస్తే కర్మను నీవు విడిచిపెట్టనక్కరలేదు, కర్మే నిన్ను విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతుంది. నీవు నిర్మలంగా చెయ్యి, లోదృష్టి అలవర్చుకో ఆడంబరాలకు వెళ్ళవద్దు. కృత్రిమగౌరవాలకు అలవాటుపడకు. నీ మాటలో, చేతలో, ఆలోచనలో ఆడంబరం వద్దు. అప్పుడు నీకు లోచూపు కలుగుతుంది. లోచూపు కలిగేకొలది మాటలు, తలంపులు తగ్గుతాయి, తూకం పెరుగుతుంది. తూకం పెరిగినప్పుడు భగవంతుడు ఏ హృదయంలో అయితే ఉన్నాడో అక్కడకు మీరు వెళ్ళగలరు. మాటలు, తలంపులు ఎక్కువవుతూ ఉంటే మనకు సాధన లేదని అర్థం. గుర్తింపులకోసం ఏపనీ చేయవద్దు, ఈశ్వరుని దయ సంపాదించటం కోసం పనిచెయ్యి.

దేహప్రారబ్ధమును బట్టి మన దేహం ద్వారా ఏ పనిజరగవలసిఉందో మనకు ఇష్టంఉన్నా, ఇష్టంలేకపోయినా ఆ పని జరుగుతూ ఉంటుంది, కాని మీరు దానితో తాదాప్యం పొందవద్దు. మీరు ఆలోచన విడిచిపెట్టవద్దు. భగవంతుని మీద విశ్వాసం విడిచిపెట్టవద్దు. సర్వకాలసర్వావస్థలలో మీ మనస్సును శాంతిగా ఉంచుకోవటానికి, నిర్మలంగా ఉంచుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మీకు అవకాశం ఉన్నప్పుడు జపం చేయండి, ధ్యానం చేయండి. జప ధ్యానములు ఇంద్రియనిగ్రహానికి, మనోనిగ్రహానికి సహకరిస్తాయి. నేను అది సాధించాను, ఇదిసాధించాను అనుకొంటూ కూర్చోవద్దు, అలా అనుకోవటం వలన అహంకారం పెరుగుతుంది. అసలు నువ్వు అంటూ లేవు ఉన్నది ఈశ్వరుడే. మనం ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము కాని మనం లేము ఉన్నది ఆయనే. రాగద్వేషములు తగ్గించుకోండి.

మీ నిదానంలో మీరు ఉంటూ, ఉద్రేకపడకుండా నిర్మలంగా ఉంటూ, ఏది వచ్చినా ఇది భగవంతుడి ప్రసాదమే అనుకొంటూ, మీ పని ఏదో మీరు ప్రశాంతంగా చేసుకొంటూ వెడితే భగవదనుభవం పొందటానికి మీకు అడ్డువచ్చే విషయాలు అన్నీ భగవదనుగ్రహం వలన అన్నీ పోతాయి. పనిచేసేటప్పుడు శ్రద్ధగా చేయండి. మాట్లాడేటప్పుడు శ్రద్ధగా మాట్లాడండి, అది లోకానికి సంబంధించిన విషయం అయినా సరే అశ్రద్ధపనికిరాదు. అప్పుడు కూడా భగవంతుని దయ మీకు కలుగుతుంది. మాటలో పొందిక ఉండాలి మాట దేవుడితో సమానం కాబట్టి మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. భగవంతుడు ఎక్కడో ఉన్నాడుఅనుకోవద్దు, నీలోపల ఉన్నాడు, నీకూడా ఉన్నాడు, నీ శరీరం మరణించిన తరువాత నీకూడా వస్తాడు. భగవంతుడే మనకు నిజమైన గురువు, ఆయనే మనకు నిజమైన సహచరుడు, నిన్ను ఒక్కక్షణం కూడా ఆయనవిడచిపెట్టడు, కాని ఆయనను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవడానికి ఒక్కక్షణం కూడా మనం ప్రయత్నం చేయటం లేదు, కాలాన్ని వృధా చేసుకొంటున్నాము. చేతులతో పనిచేసుకోండి, మన మనస్సును భగవంతుని మీద పెట్టండి, మమకారం తగ్గించుకోండి. మమకారం తగ్గించుకొంటే మీ మనస్సు భగవంతుని వైపు తిరుగుతుంది. మీరు తొందరపడవద్దు, భగవంతుని సహకారం వస్తుంది, మీ బాధ్యతలను ఆయన మోస్తాడు. ఏదిక్కులేని వారికి దేవుడే దిక్కు. భగవంతుడే మనకు నిజమైన చుట్టం, ఆయనే మనకు నిజమైన ఆస్తి. ఆయన నిరంతరం నీకూడా ఉంటాడు. నీ జాగ్రదవస్థలో, స్వప్నావస్థలో, గాఢనిద్రలో కూడా ఆయన నీ హృదయంలో ఉన్నాడు. అట్టి భగవంతుడిని తెలుసుకోవటం మానివేసి ఎందుకు కాలాన్ని పాడుచేసుకుంటావు. అక్కరలేని గొడవలలోనికి వెళ్ళవద్దు. మీ పని ఏదో మీరు చేసుకొంటూ భగవదనుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేసుకోండి. ఒక్కమాట మీరు బాగాగుర్తుపెట్టుకోండి. జ్ఞానం అంతా మౌనంలోనే ఉంది. దక్షిణామూర్తి మౌనంలోనే బోధించాడు. మాటలు చెప్పలేనిది, తలంపులు చెప్పలేనిది మౌనం బోధిస్తుంది. ఆత్మతత్వాన్ని మౌనం చెప్పినంత సమగ్రంగా మాటలు, తలంపులు చెప్పలేవు. మౌనం జ్ఞానాన్ని పట్టిఇస్తుంది. అంతే కాదు జ్ఞానమంతా మౌనంలోనే ఉంది. అసలు మాట్లాడవద్దనికాదు, ఎక్కువగా మౌనాన్ని ప్రాక్టీసు చేయండి. భగవంతుని పాదాలను ఆశ్రయించండి, ఆయనను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోండి, మన జీవితలక్ష్యం అదే. రామకృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడుఅంటే ఒక మంచి మామిడిచెట్టు ఉంది అనుకోండి, దానికి పళ్ళువేలాడుతూ ఉన్నాయి అనుకోండి. దానిని చూసి మనం ఏమనుకొంటాము ఆ చెట్టు ఎంత బాగుంది, ఎంత బాగా కాసింది, పళ్ళు ఎంత అందంగా ఉన్నాయి అనుకొంటాము. అలాగే పరబ్రహ్మం ఒక వృక్షం లాంటివాడు. ఋషులు, యోగులు, మహాత్ములు ఆ మహావృక్షానికి కాసిన పళ్ళు లాంటివారు అని చెప్పాడు. జ్ఞానపూరితమైన మాట, కాంతిపూరితమైన మాట, శాంతిని కలుగజేసే మాట ఏ మొఖంలోనుండి వచ్చినా మనం దానిని ఆస్వాదించాలి. అలా ఆస్వాదించలేకపోతే మన బుద్ధి పాడుబుద్ధి అని అర్థం.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-11-02, పాతళ్ళమెరక

20-10-2002

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

రూపదృష్టి, నామదృష్టి తగ్గించుకోమని మన పెద్దలు చెప్పారు. మన హృదయంలో ఉన్నవస్తువు మనకు తెలియకుండా ఈ రెండే మనకు అడ్డువస్తున్నాయి. మనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా మరణంలేని వస్తువు ఒకటి మన హృదయంలో ఉంది. అది తెలిస్తే మనకు సుఖం కలుగుతుంది, అమృతత్వం పొందుతాము. అతి తెలియకపోతే దుఃఖం, మృత్యువుకు గురవుతాము. రూపభావన, నామభావన వలననే మనకు అహంభావన పెరుగుతోంది. మనలో ఉన్న చైతన్యం గుర్తింపులు కోరదు ఎందుచేతనంటే దానికి ఇతరులు లేరు. అహంభావనకు ఇతరులు ఉన్నారు. అహంభావనను కేంద్రంగాపెట్టుకొని జీవిస్తున్నంతకాలం గుర్తింపులు కోరకుండా ఉండలేము. సాధన పేరు చెప్పి అహంభావనను తొలగించుకోవాలి గాని అహంభావనను పెంచుకోకూడదు. ఉన్నదేదో నీ హృదయంలో ఉంది. నీవు సాధన చేసి పోగొట్టుకోవలసింది దేహాత్మభావన ఒక్కటే, నీ సాధన యొక్క గమ్యం అదే. దేహబుద్ధి నశించిన మరుక్షణంలో నీకు శివబుద్ధి కలుగుతుంది. మన దైనందిన జీవితంలో మన మాటలోగాని, తలంపులోగాని, చేతలోగాని దేహభావన పెంచుకోకూడదు. వీటిద్వారా దేహభావన తగ్గించుకొంటూ రావాలి. పనిలోదేవుడుని చూడాలి. లోకం గుర్తింపులకోసం మనం పని చేస్తే పదిమంది మనకు జైకొట్టవచ్చుగాని ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులంకాలేము. మనకు మోక్షం ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడే గాని లోకంకాదు. అందుచేత మనం ఏపని చేసినా ఈశ్వరానుగ్రహం పొందాలి అని దృష్టిలోపెట్టుకొని చేయాలి. మనకు ఆత్మవిశ్వాసం తక్కువగా ఉండటం వలన ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిలో వెనుకబడుతున్నాము. అన్ని నియమములోనికి ఆహార నియమం ఉత్తమమైనది. అందుచేత ఆహారం విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. నీకు హితమైనది మితంగా తినాలిగాని అతిగా తినకూడదు. శరీరం యొక్క అవసరాన్ని బట్టి తినాలి గాని రుచికోసం తినకూడదు. మన మాట సౌమ్యంగా ఉండాలి, హితువుగా ఉండాలి, ఇతరులను ఎడ్యుకేట్ చేసేదిగా ఉండాలి. మన మాట మనకు చల్లదనం కలుగజేయాలి. ఇతరులకు చల్లదనం కలుగచేయాలి. అందుచేత మాటల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనం అవసరంలేని మాటలు ఎక్కువగా మాట్లాడుతూ ఉంటాము. అవసరం లేకుండా మాట్లాడటం వలన మనకు తెలియకుండా అహంభావన పెరుగుతుంది. ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు, వాడు హృదయం యొక్క లోయలలోనికి వెళ్లలేడు. ఒక మనిషి ఎంత చెడ్డవాడైనప్పటికి వాడిని ద్వేషించవద్దు. వాడిని ద్వేషిస్తే మనకు శాంతి పోతుంది, మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది, మనం ధ్యానం చేయాలన్నా వాడి నామరూపములే జ్ఞాపకం వస్తాయి మన ధ్యానం చెడిపోతుంది. జీవుడు యొక్క సోర్సు ఏమిటి, ఎక్కడ నుండి ఉదయిస్తుంది అని దానిని విచారణలో పెట్టకుండా, అది ఉదయించిన తరువాత ఏ విషయాలు అయితే కల్పిస్తోందో ఆ విషయాల

రమణ భాస్కర